

Milí čtenáři Buňky, milí rodičové a hlavně milí žáci

Velice rychle nám ten letošní rok dosprintoval až téměř k úplnému konci. My ale nezoufáme, protože nastává to nejkouzelnější období, Vánoce. Ráda bych Vám všem tímto popřála, aby právě tyhle Vánoce byly ty nejkouzelnější, nejpohodovější a nejradostnější, a abyste je prožili s těmi, které máte rádi.

*Zároveň Vám do nového roku 2011 přeji úspěšné vykročení,
365 radostných dnů a hlavně stále dobrou náladu. Vaše Buňka*

STALO SE ...

se bude konat další, určitě přijďte.... už se těším.

Vaše **Natálie Žáčková** z parlamentu

■ VÁNOČNÍ KONCERT

Kdo si nechal ujít letošní vánoční jarmark a posléze i koncert v kostele, rozhodně prohloupil. Počasí bylo vskutku jak z obrázků od Josefa Lady, snad jen trochu víc foukalo. Atmosféru vánočního jarmarku si vychutnala spousta lidí. Ve stáncích na ně čekaly rozmanité výrobky šikovných dětí i dospělých. Bylo opravdu z čeho vybírat. Následoval vánoční koncert v plném kostele, a i ten se moc vydařil, jen technika zřejmě díky mrazu selhala, takže se několik vystoupení závislých na doprovodu z CD zrušilo. I tak jsme ale vyslechli několik velmi pěkných skladeb a písniček, které s dětmi nacvičili učitelé ze

(Pokračování na následující straně)

■ MIKULÁŠSKÉ ŘÁDĚNÍ

Kdo nepřišel v sobotu 4. 12. na tradiční „Mikulášské řádění“ - zaváhal. Přišel o plnění různých disciplín, spousty smíchu, zábavy a také o sladké ocenění za předvedený výkon. Poděkování za zajištění akce patří především rodičům ze sdružení Rodiče Povrly a starším žákům školy. Už se všichni těšíme na další - v pořadí již 9. ročník.

■ BLEŠÍ TRH

Bleší trh se konal v pondělí 29. 11. od 16.00 do 17.00 hodin.

Účast byla veliká a k zakoupení bylo mnoho hezkých a zajímavých věcí. A za tak nízké ceny! I já jsem neodolala a několik kousků si odnesla. Na jaře

ZUŠ Neštěmice a paní učitelka Hamplová z naší školy. Nakonec s několika vánočními skladbami vystoupil nově založený místní pěvecký sbor osmi žen a mile překvapil!

Zkrátka a dobře v předvánočním shonu přišlo trochu té bílé romantiky spolu se slavnostní atmosférou navozenou koledami a písněmi každému jistě vhod.

K. Jaklová

■ PARLAMENT SPÍ VE ŠKOLE

Členové školního parlamentu a žáci 6. třídy přenocovali s p. uč. Melounovou a p. uč. Kovářem z pátku 3. 12. na sobotu ve škole. Krátce po příchodu jsme hráli florbal a pak kdo chtěl, mohl jít do bazénu. Ostatní měli volnou zábavu. Po tomto, pro někoho fyzicky náročném programu následoval odpočinek. Navečeřeli jsme se, a kdo chtěl, mohl jít na

počítač. V jedenáct hodin se na chodbě zhaslo a začala se hrát tolik očekávaná schovávaná ve tmě, po které jsme šli zmožení jak my, tak i dozor, spát. Ráno byl budíček v sedm hodin a začaly přípravy na Mikulášské řádění, na kterém pomáhaly nejen děti z parlamentu, ale i další dobrovolníci. Po této povedené akci šli všichni domů zaslouženě odpočívat.

Lucie Formanová

Práce na téma

■ ŽÁCI 2. TŘÍDY TVOŘILI TEXT K DANÉMU NADPISU, NÁHODNĚ VYBRANÉMU Z ČASOPISŮ.

„SMRTÍCÍ NEMOC“

Smrtící nemoc se nazývá rakovina a podobně. Rozsáhla se po celé zeměkouli. A hlavně v Africe. Lidé umírají nevinne a bolestivě. Je to strašné, ale musí se s tím vyrovnat. Zemřely na to stovky lidí. Lékařů je málo, a tak lidé musí umírat. Děti třeba nevidí svoje dědečky. Nevíme, jak to zastavit. Lidé umírají i při sportu. Nejvíce záchvatem a astma neboli nemohou dýchat. A také při hokeji umřelo hodně lidí a ještě při rugby. Při rugby je to nejvíce bolestivé a agresivní.

Vojta Sádecký

„NA OBLOZE HOŘÍ“

Do vesmíru vylétla raketa a nevrátila se. Lidé se koukli dalekohledem a viděli hořet těleso, na které letěli, ale nikdo neví, jak se zapálilo. Všichni říkají, že to asi zapálilo Slunce nebo tryska. Tuší se, že asi levá. Další raketa vylétla, aby zjistila tuto záhadu. Všichni drželi palce, aby se vše zjistilo. Po dvou dnech přiletěla raketa a zjistilo se, že těleso opravdu zapálila levá tryska rakety, která také shořela spolu s vesmírným tělesem.

Miša Galovičová

„NA OBLOZE HOŘÍ“

V Mexiku se na obloze zjevila ohnivá koule. Po hodině byla větší a větší. Lidé se bojí chodit ven, protože by je spálila. Zjeví se jednou za sto let. Všude je sucho. Lesy hoří. Nikde jinde to není. Je to divné.

Ondra Jeníček

■ A JE TU OPĚT „OSMIČKA“ SE SVÝMI PRACEMI Z ETIKY.

Zabýváme se myslí, jak zvládat problémy, emoce, agresivitu. Dívali jsme se na dokument Děti ze stanice Leninhradská. Je to o dětech opuštěných rodiči, týraných, závislých na drogách, hladových a špinavých.

Jak ony zvládají své problémy, co je

to být bez domova?

O tom jsme napsali své smyšlené příběhy.

BEZ DOMOVA

Jmenuji se Tereza a budu vám vyprávět svůj příběh.

Můj život byl krásný, narodil se mi bráška a byli jsme šťastná rodina. Dne 24. 12. jsme slavili Vánoce, přijela k nám celá rodina.

Když jsme si rozdali všechny dárky, tak jsem šla s bráškou vyhodit různé papíry a krabice, co zbyly z dárků. Najednou jsme slyšeli křik, a pak i střelbu. Nějaký psychopat se vloupal k nám domů a postřílel mou rodinu. A nakonec i sám sebe. Zbyl mi už jen bráška. Ale ti lidé, co nás od té události měli na starost nás chtěli rozdělit. A to jsem v životě nechtěla dovolit! A tak jsem se rozhodla, že s bráškou uteču. Tak se stalo. Sice žijeme ve velké chudobě, ale jsme spolu! A spolu zvládneme všechno.

N. Porožňáková

Měla jsem krásný život. Všeho jsme měli dost. Ale pak rodiče přišli o práci. Najednou bylo všeho málo. Začali pít alkohol a často mě zbil, když byli opilí. Tak jsem utekla z domova a dostala jsem se na stanici Leninhradskou. Mám tu pár kamarádů, někteří mají ještě horší příběh. Máme problém sehnat si jídlo, o peníze musíme prosit kolemjdoucí. Někdy nám vezmou starší děti peníze a potom nemáme co jíst. Pořád ale doufám, že se jednou vrátím domů a bude to stejné jako dřív.

K. Čierna

Byl jeden chlapec, který přišel o rodinu při autonehodě. Bylo mu 8 let a sám nechápal, kde má rodiče. Přišla za ním paní, která mu řekla, ať si sbalí věci. Pak jeli k nějakému velkému domu. Říkali mu, že tam bude bydlet s ostatními kamarády do 18 let. Strávil v dětském domově jeden den a už mu bylo smutno. Po rodičích mu zbyla jen společná

fotka. Celou noc probrečel a ráno si hledal nové kamarády. Pár si jich našel, ale pořád byl smutný, že si s nimi nikdo nepovídal o rodičích. Pomalu dospíval a už se mu blížily 18 té narozeniny a to znamenalo hledat si novou práci a bydlení. Našel si školu, na kterou ho vzali a nabídli mu i bydlení. Pak začal žít vlastní život, měl novou rodinu. A na své rodiče myslel dál.

L. Trejbal

■ Z HODIN SLOHU 7. A 9. ROČNÍKU.

POPIS OBRAZU

(La Promenade Sur La Falaise)

Obraz je od impresionistického francouzského malíře Clauda Moneta, žijícího v 19. až 20. století.

V krajinách usiloval o zachycení dojmu v různých ročních obdobích, ale i v určitou hodinu. Dílo, jehož dlouhé francouzské jméno si jen těžko někdo pamatuje, bylo namalováno v letních měsících i v podzimních měsících. V popředí obrazu si můžete všimnout dvou docela nenápadných postav stojících na útesu, sledujících loďky na moři. Nejspíš je to žena se slunečníkem a chlapec s kloboukem nebo kapesníkem na hlavě. Útes je zarostlý trzavou, avšak místy ještě zelenou travou.

V pozadí obrazu se rozprostírá azurově modré moře, na kterém proplouvá několik docela nenápadných malých plachetnic. Na podobně modrém, ale jen o něco světlejším nebi pluje pár lehkých obláčků.

Lucka Šípková

■ LÍČENÍ

MŮJ RÁJ

Je překrásný prázdninový den, protkaný slunečními paprsky. Já si ležím na maličkém paloučku až na samotném vrcholku kopce a v klidu odpočívám. Místečko porostlé hebkou travičkou, jako by se ukrývalo v náruči mohutných a silných buků, které se snaží dotknout blankytně modré oblohy bez mráčků. Jen drobný ptáček svým zaštěbetáním přeruší tichoučkou melodii, jež ke mně doléhá ze všech stran. To drobný hmyz doprovází jemné šumění trávy a lístků okolních stromů.

Vůně světlounce fialkových kvítků lučních zvonečků ho přilákala. Nejsou tu žádní jiní lidé, a přesto se vůbec necítím sama. Mezi mohutnými buky je jen malý kousek skály porostlé nizoučkými keříky růžového vřesu. Když se posadím, uvidím z výšky městečko plné života i ruchu.

Není příliš daleko, občas jeho hlas dolehne až sem nahoru, ale tady jako by se zastavil čas. Sluníčko příjemně hřeje záda, jemná stébka trávy šimrají mé prsty. Zhluboka vdechnu svěží letní vůni, zavřu oči a v duchu si říkám: „Tady je to nejkrásnější místo na světě.“

Kateřina Utišilová

MÉ OBLÍBENÉ MÍSTO

Jsem tu sama. Slunce pomalu vykukuje zpoza listů, oživuje přírodu kolem. Potůček linoucí se údolím dává důraz na krásu tohoto místa a navnadí mě k dalšímu kroku.

Můj pohled se stočí k zeleným listům, jak tančí ve vzduchu, držící se malých větviček stromů. Sundávám si boty, potichu našlapuji po měkkém koberci, ušitém z mechu a trávy. Ba-

revní ptáčci mi do ucha zpívají nádherné písničky. Průzračná voda narážející do kamenů, které ji chtějí zastavit, mi do očí blýská jako malinká zrcátka.

Sednu si na pařez s krásným výhledem na toto vše. Relaxuji. Najednou se cítím jako princezna v královské zahradě.

Veronika Litošová

■ ŽÁCI 5. TŘÍDY VYMÝŠLELI POHÁDKOVÉ PŘÍBĚHY A BÁSNÍČKY TÝKAJÍCÍ SE ZIMNÍHO OBDOBÍ

PROČ ČERTI JEZDÍ AUTEM

Za sedmero horami a devatero řekami žil anděl, Mikuláš a čert. Jenže každý v jiném domě a daleko od sebe.

Před 5. prosincem se nevidali, tak si 1. listopadu dali sraz v Čertově ulici. Každý dostal mapu. Zapomněli ale na to, že čert je slepý jako patrona, takže na mapu nevidí. Když čert vyrazil, naboural snad do každého stromu, co v lese byl. Bloudil dlouho, až se úplně ztratil.

Vylezl na vysoký strom, aby našel světýlko. Na jihu spatřil velkou světlou šmouhu, tak se vydal za ní. Ta ho dovedla do města. Tam si na první silnici stopnul taxi, aby dojel na místo zakreslené na mapě. Když konečně dojel, Mikuláš a anděl se čertovi smáli. Dnes čert nebyl vůbec strašidelný, nýbrž směšný.

Od té doby jezdí raději čerti autem. Jsou rychlí jako blesk, ale líní jako vši. Děti se jich vždy dočkají, dostanou nadílku a nakonec jsou všechny šťastné jako blechy.

Ondra Budvesel

O ČERTOVI POPLETOVI

Žili byli jeden Mikuláš a anděl, kteří

hledali nějakého čerta. V tu dobu z pekla vyhnali čerta jménem Popleta, protože ho přelstila jedna bába.

Když čert zavítal do jejich vesnice a ptal se v Nebeské Hospodě po nějaké práci, poslali ho za Mikulášem. Když čert přišel k Mikuláši, Mikuláš si ho prohlížel a říká: „No nevím, nevím, co na to říkáš anděle?“ „Hi hi“ zasměje se anděl a říká: „No můžeme ho přijmout, ale nevím, jestli nebude dělat ostudu.“ „Když to je tvůj souhlas, tak se nemůže nic stát“ říká Mikuláš. „Dáme si sraz zítra večer v 18.00 hodin.“

Další den uplynul jako voda, odbilo půl šesté a anděl s Mikulášem se chystali. Ale čert vysedával v hospodě a nevěděl, co má pít dřív, jestli pivo, čaj nebo vodu. Odbila šestá a anděl s Mikulášem čekali na čerta, ale ten nic. „Co se mu mohlo stát?“ broukal si Mikuláš pod vousy. A tak se ho vydali hledat a anděl navrhnul, jestli nemůže být doma.

Ale tam nebyl a anděl říká „Kvůli němu děti přijdou o mikulášskou nadílku!!!“ A čert tam pořád a pořád seděl, až se hostinský ptá: „Vzal jste tu práci u Mikuláše?“ „No to víte že jo“ odpovídá čert. „A neměl byste už jít? Už je 18.30!“ „Ne, ještě ne.“ Mezitím pořád hledají anděl a Mikuláš čerta, ale marně. Vůbec je nenapadne, kde čert vlastně je. „A co když je v hospodě a mastí karty?“ říká anděl. „Ne, to není pravda“ odpovídá Mikuláš. „Ale můžeme se tam jít podívat, co vy na to Mikuláši?“ ptá se anděl. „No dobře anděle, když to říkáte“. Nakonec čerta našli a všichni šli spokojeně na nadílku a Popleta slíbil, že se už nikdy ale nikdy nepozdří a že radši bude chodit o pět minut dříve.

A to je konec příběhu o čertovi Popletovi.

Adéla Dolinská

- *Žáci 4. třídy moc děkují panu Jehličkovi za vánoční stromek. Protože se nám nevešel do třídy, umístili jsme ho na chodbu před třídou. Alespoň se z něj raduje víc dětí!*
- *Děkujeme panu Antolíkovi za finanční dar pro naši školu, velmi si jeho štědrosti vážíme.*
- *Třídní učitelé děkují všem rodičům, kteří poskytují do tříd různý výtvarný, ale i jiný pracovní materiál.*
- *Pan učitel Hauzner moc děkuje rodičům mladších žáků, kteří chodí pomáhat se zavazováním bruslí na hodinu tělocviku.*

Vánoční poděkování...

● ZIMA

Venku sněží,
Ježíšek dárky ježí,
děti pod stromček běží.
Vánoce se dětem líbí
venku je sníh bílý.
Venku je nám zima,
doma je mi prima.
Zimní čas nás láká,
postavíme sněhuláka.
Kloužeme se na louži,
ať se zima prodlouží.

Vojta Wimmer

● PROSINEC

Přišla zima,
je to prima.
Vyndáme si lyže,
bobr nám je hryže.
Přišel Ježíšek,
přinesl mi kožíšek,
přišel čert,
jmenoval se Bert,
přišel Mikuláš,
po cestě ztratil plášť.
Už je tu prosinec,
na hřišti je zvěřinec,
na domě jsou rampouchy,
prosinec není pro mouchy.
Postavíme sněhuláka,
u hory, u Kozáka,
na rukou mám omrzliny,
stojím frontu na zmrzliny.
Přišla zima, už je mráz,
předě mnou je prudký sráz

David Salač

● ZIMA

Je tu zase zima, je to velká prima.
Přicházejí Vánoce, těším se na ně
velice.

Těším se na hezké dárky, určitě
budou veselé svátky.

Doufám, že napadne sníh, budu jez-
dit na saních.

Dan Zajíc

● SVĚTOVÁ ZIMA

Prosinec, únor, leden,
osladíme si čaj medem.
Potom přijde Mikuláš,
s andělem nám dají plášť.
Vánoce jsou tady,
postavíme sněhové hradly.
Po Vánocích po roce,
dostaneme ovoce.

Miša Šípková

ŠKOLNÍ ÚSPĚCHY

■ DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

Školního kola dějepisné olympiády se zúčastnilo 6 žáků 9. ročníku a 3 žáci osmé třídy.

Úspěšnými řešiteli se mezi devátáky stali:

Tomáš Jeníček

- 68 % vyřešených úloh

Adriana Redžalari

- 64 % vyřešených úloh

Václav Lukeš

- 63 % vyřešených úloh

Z osmáků se nejlépe umístila Kateřina Čierna s 52 % vyřešených úloh a postup jí tak unikl o pouhých 8 bodů.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a postupujícím přejeme hodně úspěchů při reprezentaci školy v okresním kole.

Podrobné výsledky visí u kabinetu p. uč. Hájkové a p. uč. Vaněčkové.

■ ORION FLORBAL CUP 2010

Minulý týden se žákyně 8. a 9. tříd zúčastnily soutěže ve florbalu Orion Cup.

V konkurenci 12 družstev obsadily ve finále hezké 6. místo.

Děvčata úspěšně zvládla semifinále na ZŠ Mojžíř, kde prohrála s domácími favoritkami, ale poté jednoznačně přehrálala ambiciózní ZŠ Neštémice 6:0.

Na finálovém turnaji v Ústí n.L. na ZŠ Rabasova děvčata zaplatila nováčkovskou daň, vždyť to pro ně byla první účast ve finále, a prohrála vysoko s domácími hráčkami.

Pak šly ale jejich výkony nahoru, děvčata se semkla a bojovala až do konce turnaje. Holky uhrály přijatelné výsledky se ZŠ Palachova a ZŠ E.

Krásnohorské. Vrcholem bylo vítězství v posledním zápase se ZŠ Mírová. Výsledek je o to cennější, že jejich soupeřky bojovaly o medaili a naše dívky je o ni připravily. Na turnaji získaly sympatie většiny soupeřek a důkazem je, že v posledním zápase se ZŠ Mírovou nám fandila celá hala skandováním „Povrly do toho!“. Naše děvčata za slouží velkou pochvalou.

Sestava ZŠ Povrly

brankářka Adriana Redžalari, v poli Tereza Vičková, Lucka Šípková, Lucka Gradžilová, Bára Luxová, Martina Svobodová, Natálie Žáčková, Kateřina Čierna, Nikola Porožňáková.

Š. Hauzner

■ SKVĚLÝ ÚSPĚCH ŠACHISTŮ NAŠÍ ŠKOLY

V úterý 9. 12. se v kulturním domě v Ústí nad Labem konalo okresní kolo škol v šachu.

Měli jsme zastoupení v obou kategoriích, I. i II. stupeň.

Zatímco děti z národky pravidelně trénují, devátáci již nehrají. Jenže šachy se nezapomínají. Tomáš Hadraba, Tomáš Jeníček, Dan Bartoš a Martina Svobodová bojovali a stejně jako loni mají stříbrné medaile a postupují do krajského kola. Martina navíc skončila v kategorii dívek na 2. místě.

Že je někdy těžké splnit úlohu favorita, o tom se přesvědčila čtveřice Aleš Zahradník, David Pech, Vít Svoboda a Matyáš Schick. Hubert Pavelka ze ZŠ Elišky Krásnohorské porážel jednoho našeho hráče za druhým a málem nás připravil o prvenství. O tom, že se naši stali přeborníky okresu, nakonec

rozhodlo pomocné hodnocení. Vít Svoboda v soutěži jednotlivců získal stříbro, Aleš Zahradník byl čtvrtý.

Tedy: obě družstva si vybojovala postup do krajského finále, které se koná 18. ledna v Mostě.

Doufám, že budeme kompletní a zabojujeme o postup na mistrovství republiky.

Michal Burgermeister

■ VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ ZNAKŮ MĚST A OBCÍ

Dne 14. 12. žákyně 5. třídy Adélka Dolinská a Miša Šípková reprezentovaly na Krajském úřadě v Ústí nad Labem naši školu v pokusu o světový rekord ve vytvoření největší galerie znaků měst a obcí České republiky vyrobených z odpadových materiálů. Tuto akci pořádá agentura Dobrý den Pelhřimov

s.r.o. a společnost EKO-KOM. Obě slečny velmi profesionálně předvedly prezentaci znaku naší obce. Z více než 40 znaků byly vybrány pouze 3 nejlepší. Náš znak mezi třemi nejlepšími sice nebyl, ale poputuje spolu s ostatními na výstavu do Brna. Celá pátá třída měla velikou radost, že i oni mohli díky své práci přispět k dosažení světového rekordu.

A. Černohlávková

zprávičky z naší školičky

■ OBHÁJILI JSME TITUL „ZELENÁ ŠKOLA“

Konec listopadu byl pro nás velmi příjemný. Jeli jsme si totiž do Domu dětí v Ústí nad Labem opět pro ocenění za 1. místo v soutěži „Zelená škola“. Komise, která se přišla do školy podívat, velmi kladně hodnotila čistotu a upravenost školy, péči o pozemek a zeleň v areálu školy i v budově samé, estetičnost a výzdobu prostředí školy. Velmi ji zajímalo odpadové hospodářství zařízení, šetření energiemi a vodou, úsporné programy, snižování energetické náročnosti, zapojení školy do ekologického vzdělávání, praktických činností a ochrany přírody. Vysoce ocenila školní ekostánky, zajímavé akce a projekty, které škola pořádá nebo kterých se účastní.

Pozadu nezůstala ani naše mateřská škola, která ve své kategorii získala druhé místo. Obě vítězství byla oceněna finančními odměnami ve výši 4 000 a 2 000 Kč. Máme z vítězství velkou radost. Uděláme vše pro to, abychom si kredit Ekoškoly udrželi i v dalších letech.

Čtvrtáci u stromečku pana Jehličky.

Hezké
Vánoce!

Předvánoční anketa

Žákyně deváté třídy provedly mezi žáky vánoční průzkum formou ankety.

Ptaly se namátkově dvaceti žáků z druhého i prvního stupně na deset otázek. U každé z nich máte získané odpovědi.

1. Máte na Vánoce umělý stromek nebo živý?

Sedm z dotazovaných odpovědělo, že má stromek umělý, třináct živý.

2. Co míváte ke štědrovečerní večeři?

Jedenáct večeří řízek, osm kapra a v jedné rodině klobásy.

3. Dodržují se u vás na Štědrý den nějaké zvyky? Jaké?

U čtrnácti z dotazovaných se zvyky dodržují (pod talíř šupina, zpěv koled, rozkrojení jablka, lodičky ze skořápek, talíř navíc)

U šesti se nedodržují zvyky žádné.

4. Kde na Štědrý večer večeříte?

Devatenáct odpovědělo, že večeří v kuchyni, jedna rodina v obývacím pokoji.

5. Máte u štědrovečerní večeře puštěnou televizi, koledy, nebo večeříte v tichu?

Devět z dotazovaných odpovědělo, že má při večeři puštěnou televizi, osm koledy, tři večeří v tichu.

6. Dárky u stromečku si rozbalujete postupně každý člen rodiny anebo všichni najednou?

V rozbalování dárků je to půl na půl. V deseti rodinách rozbalují dárky najednou, v deseti rodinách postupně.

7. Co dělá celá vaše rodina po rozbalení dárků?

Po rozbalení dárků se v rodinách povídá, prohlíží se dárky, dívá se na televizi, poslouchají se koledy.

CO SE DĚJE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Začátkem prosince jsme uspořádali literární soutěž s názvem „Knížka je náš kamarád“.

Děti si přinesly své oblíbené knihy, které představily ostatním. Jejich refe-

ráty byly opravdu hezké a zajímavé. Šestičlenná porota vyhodnotila pět finalistů. Ondru Mičku, Martina Krpeše, Míšu Galovičovou, Nikolu Krutskou a Sabinu Zítovou.

Úkolem finalistů bylo do týdne složit vlastní báseň a přednést ji ostatním. Soutěž vyhrál Martin Krpeš s básní PROSINEC.

*V prosinci, když padá sníh, jez-
dím s mamkou na saních.
A ve velký chumelici, sjíždím
kopce na Telnici.
A pak je mi do breku, když sto-
jím frontu na vleku.*

STRÍPKY z mateřské školy

■ VÁNOČNÍ PŘÍPRAVY VE ŠKOLCE

Děti z celé školky byly před Vánocemi opravdu pracovitě. Za pomoci některých maminek si upekly vánoční perníčky a vanilkové rohlíčky. Perníčky pak zdobily na vánočním tvoření, kde si mimo jiné vyrobily krásné dekorace do svých pokojíků. Povedl se jim svícen, stojánek na ubrousky pro maminky na sváteční stůl a krásná bílá ozdoba z papíru bude krášlit stromček nebo záclonku na okně.

Ve školce jsme si na stromček nasušili kolečka z pomerančů a citronů, doplnili dřevěnými figurkami a Vánoce mohou začít.

*Za celý kolektiv MŠ přeji všem krásné a klidné
Vánoce, dětem radost z dárečků a hodně zdraví,
pohody a splněných přání v příštím roce.*

Stáňa

Dvouměsíčník základní a mateřské školy v Povrlech • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a mateřskou školou v Povrlech • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855